

грозно лице, често съ широка издадена уста и удълженъ носъ, всѣкога правятъ впечатление на първобитни—предпотопни творения, съ каквито е изобилствувала земята въ предисторическо време.

Сега тѣзи животни живѣятъ — едни въ южна Азия и околнитѣ острови, а други въ почти цѣла Африка. По начинъ на живѣнето си много приличатъ на индийския и африкански слонове — обичатъ гъститѣ храсталачни гори и крайбрѣжията на блатата, езерата и голѣмитѣ индийски и африкански рѣки. Нѣкои отъ тѣхъ, какъвто е хипопотамътъ (рѣчниятъ конь), прекарватъ повече въ водата, и само когато се хранятъ или почиватъ сж на сушата, поради което нѣкои учени се опитватъ да намѣратъ въ тѣхъ връзката между воднитѣ и сухоземни животни. (рѣченъ конь — *хипопотамусъ амфибиусъ*).

Друга тѣхна характеристика е общителността имъ, но която далечъ не е както тази при слоноветѣ. Хипопотамитѣ сж по миролюбиви помежду си, когато носорозитѣ сж голѣми размирници. Единствената имъ загриженостъ, ако могатъ да иматъ такова, е храната — тѣхния Богъ!

Дебелокожитѣ животни, въпрѣки грамаднитѣ си тежки тѣла, плаватъ отлично, като потопяватъ изцѣло тѣлото си, а главата е надъ водата. Понѣкога могатъ да стоятъ съ минути подъ водата, а сжщо пазятъ равновесие надъ нея. Така, безъ движение, хипопотамътъ прекарва съ часове и отдалече изглежда като неподвиженъ хълмъ всрѣдъ тихата вода. Изобщо водата е тѣхна насжщна нужда. Носорозитѣ, благодарение дебелата си кожа и голѣма сила, минаватъ свободно презъ най-гъститѣ и трънливи храсти, като чупятъ и унищожаватъ всичко наоколо, прокарвайки прави пѣтеки и широки алеи. Косми по тѣлото си почти нѣматъ, или ако иматъ съвсемъ сж рѣдки, защото не сж имъ нуждни за условията, при които живѣятъ.

Носорозитѣ и хипопотамитѣ се хранятъ изключително съ растителна храна: водни и блатни растения, зърнени храни, треви, листа и млади клончета, корени, плодове, а често пѣти и разни гнилоци и всичко се приема съ еднаква сладостъ, удоволствие и апетитъ.